

Knjiga proroka Daniela – broj sedamdeset i tri

Otkrivanje povijesnih paralela: Jeroboamova prijevara i ispit vjere adventističkog pokreta

Jeff Pippenger

2024-02-06

Sjeverno i južno kraljevstvo bili su raspršeni pod Božjom srdžbom dvije tisuće petsto i dvadeset godina kao ispunjenje prekršenoga Saveza iz Levitske knjige dvadeset i pet i dvadeset i šest. Četrdeset i šest godina između završetka prve i posljednje srdžbe predstavljalo je sabiranje ta dva kraljevstva u jedno kraljevstvo duhovnoga suvremenog Izraela godine 1844. Sabiranje tih dvaju naroda bilo je predloženo s dva štapa koja je Ezekiel sastavio u jedno i s dva štapa koje je skupila udovica iz Sarepte u izvještaju o Iliji. Dana 22. listopada 1844. završila je proročanska povijest sjevernoga i južnoga kraljevstva te je time ponovila povijest početka tih dvaju kraljevstava.

Jeroboam je uspostavio krivotvoren sustav bogoštovlja u sjevernom kraljevstvu kako bi spriječio svoje podanike da putuju u Judu i štuju Boga u svetištu u Jeruzalemu.

I Jeroboam reče u svome srcu: Sada će se kraljevstvo vratiti domu Davidovu. Ako ovaj narod bude odlazio gore prinoseći žrtve u Domu Gospodnjem u Jeruzalemu, tada će se srce ovoga naroda opet obratiti njihovu gospodaru, Roboamu, kralju Judinu; i ubit će me te se vratiti Roboamu, kralju Judinu. Nato se kralj posavjetova i načini dva zlatna teleta, pa im reče: Previše vam je ići gore u Jeruzalem; evo tvojih bogova, Izraele, koji su te izveli iz zemlje egipatske. I jednoga postavi u Betelu, a drugoga stavi u Danu. I ta stvar postade grijeh; jer je narod odlazio klanjati se pred jednim, sve do Dana. I načini dom uzvišica i postavi svećenike iz najnižega sloja naroda, koji nisu bili od sinova Levijevih. I Jeroboam ustanovi blagdan u osmome mjesecu, petnaestoga dana u mjesecu, nalik blagdanu koji je u Judi, i prinosio je na žrtveniku. Tako učini u Betelu, prinoseći žrtve teladi koju je načinio; i postavi u Betelu svećenike uzvišica koje je načinio. Tako je prinio na žrtveniku koji je načinio u Betelu petnaestoga dana osmoga mjeseca, upravo u mjesecu koji je smislio u svome srcu; i ustanovi blagdan sinovima Izraelovim; te je prinosio na žrtveniku i palio kad. 1 Kraljevima 12:26–33.

Njegov sustav bogoštovlja bio je tipski prikaz katolicizma (poganstva), jer je, kao i u Aronovoj pobuni, uspostavio lik zvijeri i zvijeri. Dva teleća lika bila su načinjena od zlata, što simbolizira Babilon. Likovi su bili posvećeni egipatskim bogovima, koji su bili označeni onako kako ih je i Aron označio: kao „bogove koji su ih izveli iz zemlje egipatske“. Sagradio je dva žrtvenika u dva grada, koji, promatrani zajedno, predstavljaju spoj Crkve (Betel) i države (Dan). Ti su žrtvenici bili krivotvorine pravoga žrtvenika, koji je Krist, kao što i katolicizam tvrdi da je Kristov zemaljski predstavnik. Uspostavio je iskvareno svećenstvo, kao što su i svećenici katolicizma. Odabrao je dan za svoju bogoslužnu službu koji je bio izričito različit od dana bilo kojeg od Božjih istinskih blagdana, predstavljajući tako spor oko pravoga i lažnoga dana bogoštovlja.

Prilikom uspostave svojega lažnog sustava bogoslužja, Bog je poslao proroka iz Jude da ukori njegov krivotvoreni sustav bogoslužja.

I gle, dođe čovjek Božji iz Jude po riječi Gospodnjoj u Betel; a Jeroboam stajaše kraj žrtvenika da kadi. I povika protiv žrtvenika po riječi Gospodnjoj i reče: O žrtveniče, žrtveniče, ovako veli Gospod: Evo, rodit će se dijete domu Davidovu, po imenu Jošija; i na tebi će prinijeti svećenike uzvišica koji na tebi kade, i ljudske će se kosti spaliti na tebi. I dade znakovlje istoga dana govoreći: Ovo je znak koji je Gospod izrekao: Evo, žrtvenik će se raspuknuti, i pepeo što je na njemu prosut će se. 1 Kraljevima 13:1–3.

Prorok iz Jude proglasio je trostruko proroštvo koje je označavalo buduće rođenje kralja Jošije. Prorekao je da će Jošija pobiti opake svećenike koji su služili kod krivotvorenoga žrtvenika te da će Jošija također spaliti ljudske kosti na tome istom žrtveniku. Također je Jeroboamu dao znak, objavljujući da će se Jeroboamov žrtvenik raspuknuti i da će se pepeo prosuti. Sve se to ispunilo prema Riječi Gospodnjoj, ali kada je Jeroboam čuo prorokov navještaj, razgnjevio se i nastojao obračunati se s prorokom, no Bog je imao vlast nad svime.

I dogodi se, kad je kralj Jeroboam čuo riječ čovjeka Božjega, koji je vikao protiv žrtvenika u Betelu, da je pružio ruku sa žrtvenika govoreći: Uхватite ga. I ruka koju je pružio protiv njega usahnula je, tako da je nije mogao ponovno privući k sebi. A i žrtvenik se raspuknuo, i pepeo se prosuo sa žrtvenika, prema znaku koji je čovjek Božji dao riječju Gospodnjom. 1. Kraljevima 13:4, 5.

Znak se odmah ispunio, a Jeroboamova je ruka bila oduzeta.

I kralj odgovori i reče čovjeku Božjemu: Umoli sada lice Gospoda, Boga svojega, i pomoli se za me, da mi se opet povрати ruka. I čovjek Božji umoli Gospoda, te se kralju opet povрати ruka i posta kao što je prije bila. Tada kralj reče čovjeku Božjemu: Pođi sa mnom kući, i okrijepi se, pa ću ti dati nagradu. A čovjek Božji reče kralju: Kad bi mi dao i polovicu doma svojega, ne bih pošao s tobom, niti bih jeo kruha ni pio vode na ovome mjestu; jer mi je tako zapovjedbno riječju Gospodnjom: Ne jedi kruha, niti pij vode, niti se vraćaj istim putem kojim si došao. Tako on pođe drugim putem i ne vrati se putem kojim bijaše došao u Betel. 1 Kraljevima 13:6–10.

Isus uvijek prikazuje svršetak nečega početkom nečega, a početak sjevernoga i južnoga kraljevstva doslovnoga drevnoga Izraela završava u povijesti u kojoj su dva štapa sjedinjena u jedan štap, predstavljajući narod duhovnoga suvremenoga Izraela.

U povijesti u kojoj su dva štapa bila sjedinjena, u vrijeme svršetka 1798. godine započeo je trostupanjski proces kušnje. Oba štapa (kraljevstva) bila su sabirana uoči izlivanja Duha Svetoga u Ponoćnom pokliču. Prilikom prvog razočaranja u proljeće 1844. protestanti nisu položili kušnju te su postali kćeri katolicizma, ponavljajući tako uspostavu krivotvorenog sustava bogoštovlja, kao što je to bilo predočeno Jeroboamom.

Protestantska reformacija bila je djelo koje je Bog izvršio kako bi crkvu u pustinji izveo iz praznovjerja, predaja i običaja Rimske crkve. Od vremena Martina Luthera otkrivalo se sve više istina koje su bludnicu iz Tira prepoznavale kao ništa drugo doli poganski sustav bogoštovlja prekriven lažnim ispovijedanjem kršćanstva. Gospodnja je namjera bila izvesti svoj zarobljeni narod iz tame, kao što je učinio kada je Njegov narod bio u ropstvu u Egiptu. Izbavio ih je iz

egipatskoga ropstva da bi im dao svoj zakon. Odbijanje protestanata da slijede sve veću svjetlost spoznaje koja je bila otpečaćena 1798. spriječilo ih je da prepoznaju zakon i pravo Kristovo djelo u Svetišu 1844.

Njihovo odbacivanje poruke o času suda predstavljalo je njihovo postajanje kćerima Rimske crkve, a zatim su podigli lažni sustav bogoslužja koji je u Svetome pismu prepoznat kao lažni prorok (otpadnički protestantizam). Vjerni mileriti koji su 22. listopada 1844. vjerom ušli u Svetinju primili su svjetlo trećega anđela i uputili ukor lažnom sustavu bogoslužja koji se izjašnjava kao protestantski, dok se drži glavne predaje poganstva, a to je štovanje sunca. Prorok iz Jude predoznačavao je mileritski adventizam koji je prepoznao i objavio poruku trećega anđela koja je stigla 22. listopada 1844.

Suočen s Jeroboamovim zahtjevom da prorok dođe u njegov dom i okrijepi se, prorok je iznio posebne upute koje mu je bio dao Gospodin. Ta je zapovijed također bila dana milleritskom adventizmu. Zapovijed je glasila da se ne vraćaju putem kojim su došli, a milleritski adventizam bio je izišao iz protestantskih denominacija. Od protestanata su se bili odvojili pri prvom razočaranju u proljeće 1844., a Jeremija pruža primjer istovjetnih uputa koje su bile dane judejskom proroku.

Nadoše se riječi tvoje, i ja ih pojedoh; i riječ tvoja bijaše mi radost i veselje srcu mojemu, jer sam nazvan tvojim imenom, Gospode, Bože nad vojskama. Ne sjedoh u zbor podrugljivaca niti se veselih; sjedoh sam zbog ruke tvoje, jer si me ispunio gnjevom. Zašto je bol moja neprestana i rana moja neizlječiva, koja ne pristaje da bude iscijeljena? Hoćeš li mi ti biti posve kao varalica, kao vode koje presušuju? Zato ovako veli Gospod: Ako se vratiš, opet ću te dovesti, i stajat ćeš preda mnom; i ako odijeliš dragocjeno od ništavnoga, bit ćeš kao usta moja; neka se oni vrate k tebi, ali ti se ne vraćaj k njima. I učinit ću te ovom narodu tvrđim mjedenim zidom; i borit će se protiv tebe, ali te neće nadvladati, jer sam ja s tobom da te spasim i da te izbavim, govori Gospod. I izbavit ću te iz ruke opakih i otkupit ću te iz ruke strašnih. Jeremija 15:16–21.

Pri ispunjenju vremenskoga proročanstva drugoga Jaoa, 11. kolovoza 1840., silni anđeo iz Otkrivenja deset siđe s malom knjigom otvorenom u svojoj ruci, a Ivanu bijaše rečeno da pođe, uzme knjigu i pojede je. Jeremija predstavlja one koji su u toj točki povijesti pojeli malu knjigu, i riječi bijahu slatke kao med, jer bijahu „radost i veselje“ njegova „srca“. Ali zbog Božje „ruke“ Jeremija bijaše „ispunjen“ „gnjevom“, bijaše „ranjen“ i u „trajnoj boli“. Zbog Božje „ruke“ Jeremija je naznačio da je Bog Jeremiji bio „kao lažac“ i kao „presahle vode“. Gospodin je držao svoju „ruku“ nad pogreškom u nekim brojkama na karti iz 1843.

Jeremija predstavlja prvo razočaranje milerita, kada je Habakukovo viđenje kasnilo. Onima koje predstavlja Jeremija činilo se da je poruka, koja je prikazana kao „kiša“, iznevjerila. No Habakuk je rekao: „jer je viđenje još za određeno vrijeme, ali na svršetku će progovoriti i neće slagati; ako i oklijeva, čekaj ga; jer će zacijelo doći, neće zakasniti.“ Jeremija je mislio da je Bog slagao i da je poruka (kiša) iznevjerila, ali ona je samo kasnila.

Tada je Bog uputio Jeremiju da će, „ako se obratiš, učinit ću da se vratiš i stajat ćeš preda mnom; i ako izneseš dragocjeno iz bezvrijednoga, bit ćeš kao moja usta; neka se oni vrate k tebi, a ti se ne vraćaj k njima.” Nakon razočaranja, Jeremija predstavlja Božji narod koji se mora vratiti u službu Gospodnju i otresti obeshrabrenje koje je nastalo kada se činilo da je poruka podbacila. Ako bi Jeremija ispunio određene uvjete, Bog bi mu dopustio da bude Njegov glasnogovornik.

Još je važnije za naše proučavanje u ovome trenutku ono što je Bog rekao Jeremiji u vezi sa „zborom podrugljivaca” koji su se „radovali” zbog njegova razočaranja. Rekao je Jeremiji da se podrugljivci mogu vratiti Jeremiji, ali da se on nikada ne smije vratiti njima. Jeremija je predstavljao one koji su stajali nasuprot protestantima koji su upravo odabrali vratiti se u okrilje katolicizma te su postali kćeri Babilona, lažni proroci Baala i Aštarte. Jeremija je predstavljao judejskog proroka koji je na istoj točki u proročkoj liniji ukorio Jeroboamov lažni sustav bogoštovlja na početku sjevernoga kraljevstva, predočujući tako uvođenje lažnoga sustava bogoštovlja koji je bio slika katolicizma na kraju povijesti sjevernoga kraljevstva. Prorok je rekao Jeroboamu, kada je Jeroboam ponudio sklapanje saveza, da ne smije ni jesti, ni piti, niti se vratiti putem kojim je došao.

A kralj reče čovjeku Božjemu: Pođi sa mnom kući, okrijepi se, i dat ću ti nagradu. A čovjek Božji reče kralju: Kad bi mi dao polovicu svoje kuće, ne bih pošao s tobom, niti bih na ovome mjestu jeo kruha ni pio vode; jer mi je tako zapovijeđeno riječju Gospodnjom, govoreći: Ne jedi kruha, niti pij vode, niti se vraćaj istim putem kojim si došao. 1 Kraljevima 13:7–9.

Izričaj judejskoga proroka usklađen je s djelovanjem lažnih proroka Baala i Aštarte u izvještaju o Iliji. Naravno, povijest milerita također je povijest Ilije, jer je Miller bio Ilija. U izvještaju o Iliji proroci Baala i Aštarte izveli su ples obmane, koji je bio razotkriven kao ludost kada je oganj sišao od Boga i spalio Ilijinu žrtvu, predočujući tako izlivanje Duha Svetoga u ponoćnom pokliku mileritske povijesti. Sučeljavanje te povijesti predstavljalo je sučeljavanje drugoga Ilije, a to je bio Ivan Krstitelj, tijekom plesa obmane što ga je izvela kći Herodijadina (Saloma). Herodijadu je predočavala Izebela, a Izebela je simbol Katoličke crkve.

Godine 1844. protestantske su crkve postale Saloma, kći Herodijade (Jezabele). U plesu obmane Herod je obećao polovicu svojega kraljevstva, i to je učinio na svoj rođendan, tipološki predoznačujući posljednje dane kada se deset kraljeva, koji su predloženi Ahabom (kraljem deset sjevernih kraljevstava), složiti dati svoje kraljevstvo papinstvu (Jezabeli). Davanje „polovice svojega kraljevstva” simbol je saveza, a prorok iz Judeje jasno je obavijestio Jeroboama da nikada neće sklopiti savez s otpalim kraljem niti poduprijeti njegov krivotvoreni sustav bogoštovlja.

To je također ono što je Gospodin rekao Jeremiji, kada je kazao da se „zbor podrugljivaca” (otpadnički protestantizam) može vratiti Jeremiji, ali da se Jeremija nikada ne smije vratiti njima, niti se vratiti putem kojim je došao. No judejski je prorok učinio upravo to, jer ga je prevario lažni i lažljivi prorok prije nego što se vratio u Judeju — prije nego što je dovršio djelo koje mu je bilo povjereno.

A u Betelu je prebivao jedan star prorok; i dođoše njegovi sinovi te mu pripovjediše sva djela što ih je čovjek Božji toga dana učinio u Betelu; i riječi koje je govorio kralju, i to

ispripovjediše svome ocu. A njihov im otac reče: Kojim je putem otišao? Jer su njegovi sinovi vidjeli kojim je putem otišao čovjek Božji koji bijaše došao iz Jude. I reče svojim sinovima: Osamarite mi magarca. I oni mu osamariše magarca; a on uzjaha na nj, te pođe za čovjekom Božjim, i nađe ga gdje sjedi pod hrastom; i reče mu: Jesi li ti čovjek Božji koji je došao iz Jude? A on reče: Jesam. Tada mu reče: Pođi kući sa mnom i jedi kruha. A on reče: Ne mogu se vratiti s tobom niti poći s tobom; niti ću jesti kruha ni piti vode s tobom na ovome mjestu. Jer mi je riječju Gospodnjom rečeno: Ne jedi ondje kruha niti pij vode, niti se vraćaj putem kojim si došao. A on mu reče: I ja sam prorok kao i ti; i anđeo mi je po riječi Gospodnjoj govorio ovako: Vрати ga sa sobom u svoju kuću, da jede kruha i pije vode. Ali slagao mu je. Tako se vrati s njim, te jeo kruha u njegovoj kući i pio vode. I dogodi se, dok su sjedili za stolom, da riječ Gospodnja dođe proroku koji ga bijaše vratio; i povika čovjeku Božjemu koji bijaše došao iz Jude govoreći: Ovako govori Gospod: Budući da si bio neposlušan ustima Gospodnjim i nisi održao zapovijed koju ti je zapovjedio Gospod, Bog tvoj, nego si se vratio te jeo kruha i pio vode na mjestu za koje ti je Gospod rekao: Ne jedi kruha i ne pij vode; tvoje mrtvo tijelo neće doći u grob tvojih otaca.

I dogodilo se, nakon što je jeo kruh i nakon što je pio, da mu je osedlao magarca, to jest proroku kojega je bio vratio natrag. A kad je otišao, lav ga susrete na putu i usmrti ga; i njegovo mrtvo tijelo bijaše bačeno na put, a magarac je stajao pokraj njega; i lav je također stajao pokraj mrtvoga tijela. I gle, ljudi su prolazili i vidjeli mrtvo tijelo bačeno na putu i lava gdje stoji pokraj mrtvoga tijela; te dođoše i javiše to u gradu gdje je prebivao stari prorok. A kad je prorok koji ga je vratio s puta čuo za to, reče: To je čovjek Božji, koji bijaše neposlušan riječi Gospodnjoj; zato ga je Gospod predao lavu, koji ga je rastrgao i usmrtio, prema riječi Gospodnjoj koju mu je govorio. I reče svojim sinovima govoreći: Osedlajte mi magarca. I oni ga osedlaše. I ode te nađe njegovo mrtvo tijelo bačeno na putu, i magarca i lava gdje stoje pokraj mrtvoga tijela; lav nije bio pojeo mrtvo tijelo niti je bio rastrgao magarca. I prorok podiže mrtvo tijelo čovjeka Božjega, položi ga na magarca i vrati ga natrag; i stari prorok dođe u grad da ga oplakuje i pokopa. I položi njegovo mrtvo tijelo u svoj vlastiti grob; i oplakivahu ga govoreći: Jao, brate moj! I dogodilo se, nakon što ga je pokopao, da je govorio svojim sinovima rekavši: Kad umrem, pokopajte me u grobu u kojem je pokopan čovjek Božji; položite moje kosti uz njegove kosti: jer će se zacijelo ispuniti riječ koju je po riječi Gospodnjoj objavio protiv žrtvenika u Betelu i protiv svih kuća uzvišica koje su u gradovima Samarije. 1 Kraljevima 13:11–32.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Kada Božja sila posvjedoči što je istina, ta istina treba zauvijek ostati istina. Ne smiju se prihvaćati nikakve naknadne pretpostavke koje su protivne svjetlu što ga je Bog dao. Pojaviti će se ljudi s tumačenjima Pisma koja su njima istina, ali koja nisu istina. Istinu za ovo vrijeme Bog nam je dao kao temelj naše vjere. On sam nas je poučio što je istina. Ustat će jedan, pa još jedan, s novim svjetlom koje proturječi svjetlu što ga je Bog dao pod očitovanjem svojega Svetoga Duha. Još je nekolicina živih koji su prošli kroz iskustvo stečeno pri uspostavljanju ove istine. Bog je milostivo poštediti njihove živote da ponavljaju, i ponavljaju sve do kraja svojega života, iskustvo kroz koje su prošli, upravo kao što je činio apostol Ivan sve do samoga kraja svojega života. A nositelji stijega koji su pali u smrt trebaju govoriti kroz ponovno

tiskanje svojih spisa. Poučena sam da se tako njihovi glasovi trebaju čuti. Oni trebaju nositi svoje svjedočanstvo o tome što sačinjava istinu za ovo vrijeme.

„Ne trebamo prihvaćati riječi onih koji dolaze s porukom koja proturječi posebnim točkama naše vjere. Oni skupljaju mnoštvo biblijskih redaka i gomilaju ih kao dokaz oko svojih iznesenih teorija. To se činilo uvijek iznova tijekom proteklih pedeset godina. I premda su Pisma Božja riječ i treba ih poštovati, njihova primjena, ako takva primjena pomiče ijedan stup iz temelja koji je Bog podupirao ovih pedeset godina, velika je pogreška. Onaj tko tako primjenjuje ne poznaje divno očitovanje Duha Svetoga koje je dalo silu i snagu prijašnjim porukama što su došle Božjem narodu.”

„Dokazi starješine G. nisu pouzdani. Kad bi bili prihvaćeni, uništili bi vjeru Božjega naroda u istinu koja nas je učinila onime što jesmo.”

„Moramo biti odlučni u pogledu ovoga predmeta; jer točke koje on nastoji dokazati Pismom nisu valjane. One ne dokazuju da je prošlo iskustvo Božjega naroda bilo zabluda. Mi smo imali istinu; bili smo vođeni od anđela Božjih. Pod vodstvom Duha Svetoga dano je izlaganje pitanja o Svetišću. Rječitost je za svakoga da šuti u pogledu obilježja naše vjere u kojima nije imao nikakva udjela. Bog nikada ne proturječi samome sebi. Dokazi iz Pisma pogrešno se primjenjuju ako ih se prisiljava da svjedoče o onome što nije istina. Ustat će jedan, pa još jedan, i donosit će navodno veliku svjetlost te iznositi svoje tvrdnje. Ali mi stojimo uz stare međaše. [1 Ivanova 1,1–10 citirano.]

„Naloženo mi je da kažem da ove riječi možemo upotrijebiti kao prikladne za ovo vrijeme, jer je došlo vrijeme kada se grijeh mora nazvati njegovim pravim imenom. U našem djelu ometaju nas ljudi koji nisu obraćeni, koji traže vlastitu slavu. Oni žele da ih se smatra začetnicima novih teorija, koje iznose tvrdeći da su istina. Ali ako se te teorije prihvate, one će dovesti do nijekanja istine koju je Bog tijekom proteklih pedeset godina davao svome narodu, potvrđujući je očitovanjem Duha Svetoga.” Selected Messages, knjiga 1, 161.